

RESÜMEE

Einen abwechslungsreichen Tanzabend, der tänzerisch, aber auch musikalisch eine sehr breite Palette an Ausdrucksstilen präsentierte, servierte die Balletcompagnie des Schleswig-Holsteinischen Landestheaters am Freitagabend auf der »Kleinen Bühne« in Flensburg. Hier waren es mal die Tänzerinnen und Tänzer selbst, welche sich die Choreographien erdacht hatten. Die Vorstellung stand unter dem Oberbegriff »Freiheit«, der auf sehr unterschiedliche Weise – und nicht immer ganz nachvollziehbar – interpretiert wurde. Ganze zehn Kapitel wurden in nur 55 Minuten dargeboten. Dadurch war eine kurzweilige, spannende und faszinierende Vorstellung garantiert.

Ben Silas Beppler, Yi-Han Hsiao og Chu-En Chiu (fra venstre) i slutkapitlet »Split«. Fotos: Henrik Matzen

Frihed kan være mange ting

Landestheaters balletkompagni kommer i sin nye forestilling vidt omkring. Den er koreograferet af truppens egne medlemmer.

ANMELDELSE

Lars Geerdes

lg@fla.de

Flensburg. Det var en kort, men meget alsidig danse-aften på det lille studieteater, »Kleine Bühne«, da Landestheaters balletkompagni fredag aften i Flensburg fejrede premiere med forestillingen »Freiheit« (»Frihed«). Den blev præsenteret under rubrikken »Unge koreografer«.

Bag udtrykket gemmer sig flere af ballettruppens dansere, der til en afveksling selv stod for koreografierne i stedet for at lade sig instruere af balletchefen, Emil Wedervang Bruland, som dog fungerede som produktionsleder. En egentlig scenografi

leder man forgæves efter. Kun af og til bruges nogle få rekvisitter som hjælpemidler.

Når hvert enkelt af os bliver bedt om at fortælle, hvad han eller hun forstår ved begrebet »frihed«, vil svarene nok være meget forskellige.

Det samme kan siges om de ti kapitler, danseaftenen er opdelt i. Her kommer andre emner med ind i billedet: Kærlighed, splittelse, flugt, skønhed, lykke, ulykke...

Det første, tilskuerne skal acceptere (og vænne sig til), er musikudvalget. Ganske få af de enkelte kapitler danses til klassisk musik. De fleste musikstykker er hentet fra det eksperimentelle, elektroniske univers, som for mange ikke er hverdagskost.

Klangkunst

Klangkunstneren Martha

Riho Otsu danser solo i kapitlet »Salamander«.

Bahr, som er mere kendt under sit pseudonym »Panic Girl«, lægger musik til aftenens åbningsnummer »State of Flux« (koreografi: Mackenzie Brousson). Til musikken med titlen »Frozen in Time« danser Matteo Andrioli og Yi-Han Hsiao først en slags marionet-dans utrolig synkront, inden kvinden får en passiv rolle, da manden slæber hende rundt og hvirvler hende rundt som en dukke. Dertil hører man lyden af dryppende vand, underlagt med toner i meget dybe frekvenser.

En stærk kontrast til denne åbning leveres af Mackenzie Brousson og Risa Tero i kapitlet »Libertad« (koreografi: Ares Caudillo Adán). En pas-de-deux med to kvinder i æstetiske bevægelser til rolig, sfærisk musik af Luke Gordon (»Deep Pulse«) og JC Lemay (»Osmosis«).

I det videre forløb er der fortsat skarpe kontraster mellem de enkelte numre. Riho Otsu fortolker et stykke operamusik af komponisten Gluck (et af ganske få klassiske musikstykker i forestillingen) og viser en stor bredde af følelser. Tamirys Candido og Arturo Lamolda Mir ses i endnu et pas-de-deux, men i en mere klassisk ver-

sion til klavermusik af Enrique Granados. Men titlen, »La Huída« (Flugten), og det faktum, at kvinden i første afsnit har bind for øjnene, antyder, at der udspiller sig noget andet end en kærlighedshistorie.

Byttede roller

En sådan leverer Risa Tero og Chu-En Chiu i numret »Sie mögen sich!« (De kan lide hinanden), hvor det opsigtsvækkende består i, at de to har byttet kønsrollerne.

Matteo Andrioli og Risa Tero har også hver sit solonummer. Andrioli viser en perfekt omsætning af musikken til dans, og Risa Tero er – omend meget kort – fortolkning af Mendelssohns »Venezianisches Gondellied«.

Aftenens højdepunkter er dog utvivlsomt de to kapitler, hvor der er flere end to dansere på scenen, og som opføres midt i mellem de nævnte.

Hele syv dansere er med i »When the Music is Loud Enough (I Can't Hear You Say I'm not Good Enough)« med koreografi af Anna Schumacher, som også er med på scenen. Den vilde koreografi er underlagt technomusik, og man hører skuespilleren Karin Winkler citere tekster

af den persiske digter Rumi, blandt andet linjerne: »Dans i dit blod. Dans, når du er helt fri.«

Her går dans, musik og frihed op i en højere enhed.

Ekstatisk dans

Optisk gør numret »Von Herz zu Herz« (koreografi: Riho Otsu) endnu mere indtryk. Hele scenen er mørklagt, men de fire dansere – Yi-Han Hsiao, Timo-Felix Bartels, Ben Silas Beppler og Chu-En Chiu – har lygter med, som de anvender til at belyse sig selv og hinanden med i en ekstatisk dans til de hypnotiserende lyde fra Théo Boulegers »Unknown Signals«.

De ti kapitler blev fredag aften opført i en anden rækkefølge, end de var trykt i i programhæftet. De enkelte numres forskellighed gør, at man kan ændre hele forestillingens dramaturgi ved at sætte dem sammen på forskellig måde. Premieren endte således med numret »Split«, hvor tre dansere til meget varierende musik giver udtryk for sjælens kvaler, efter at det lige før stod på »Skønhed«, som i programhæftet skulle have været finalen.

De ti kapitler blev serveret i løbet af kun 55 minutter og publikum oplevede således på meget kort tid en stor variation af musik, dansestile og følelser. At det ikke altid blev helt tydeligt, hvilken rolle begrebet »frihed« lige skulle spille, gjorde ikke meget. Gæster i »Kleine Bühne« kvitterede med et stort bifald.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Freiheit, danseaften i serien »unge koreografer. Premiere fredag aften, Kleine Bühne Flensburg.

Arturo Lamolda Mir og Tamirys Candido i en - næsten - klassisk pas-de-deux.